

Overweging 6 juli 2014

'Geen dwang maar innerlijke overtuiging' het thema van deze laatste viering voor de vakantieperiode.

Wat fijn als je onbevangen, spontaan in het leven kunt staan. Wat fijn als je van jouw hobby je werk kunt maken, wat fijn als je elke dag die jouw gegeven wordt als een geschenk kunt ervaren.

Wie zo in het leven staat, wie zo kan en mag leven, zal geen dwang ervaren en zal van binnen uit leven: goed gehumeurd, niet zwaar belast, spontaan en vrolijk en blij. Het leven is dan als een feest.

Helaas geldt dat niet voor iedereen, lukt dat niet elke dag. In het dagelijks leven worden wij mensen soms beladen met een hoop ballast. We maken ons zorgen om zaken die spelen in ons leven. Zorgen voor de dag van morgen als je niets hebt, zorgen als je jouw baan dreigt te verliezen of verloren hebt, zorgen als je relatie moeilijk loopt, zorgen om je kinderen.

Het is dan ook niet voor niets in de openingsgedachte dat Matteüs een woord heeft voor die gekromden zoals hij dat noemt.

Hij verwijst ons naar Jezus die ons laat weten komt naar Mij want Mijn last is licht.

Zo vlak voor de vakantie natuurlijk een welkome uitnodiging. Maar is die last van die Jezus wel zo licht?

In de loop der eeuwen hebben theologen die last wellicht onnodig zwaar gemaakt, zwaarder dan Jezus zelf ooit gedaan en bedoeld heeft. We hebben God, we hebben de woorden van

Jezus, gevangen in moeilijke theorieën. Daardoor missen we wel eens de eenvoud van die boodschap van God, van Jezus totaal. Onze God wil ons niet belasten met moeilijke theorieën. Hij wil dat we Hem zien door de eenvoud waarmee kinderen God kunnen zien: God als een wijze vader of lieve moeder. God wil niet een God van geleerden en geleerdheid zijn maar Hij wil een God zijn voor eenvoudigen. Hij wil geen straffende of strenge God maar een zachtmoedige God zijn die met ons te doen en van doen heeft.

God wil ons geen zwaar juk opleggen, beladen met regels en voorschriften, met verplichtingen maar wil juist een God zijn die ons wil helpen het juk dat wij ons zelf vaak opleggen door al onze dagelijkse besognes die we denken mee te moeten torsen, dragen. 'Kom', horen we Jezus zeggen, 'kom allen tot Mij, die uitgeput bent en onder lasten gebukt gaat: Ik zal je rust en verlichting schenken'.

Het juk dat God ons meegeeft om te dragen is dus licht. Het is zoals Leo Brueren vaak aangaf zò eenvoudig als wij vandaag horen: kom naar Mij zegt Jezus, want mijn last is licht. Zijn hele boodschap bevat zoals Leo altijd pleegde te zeggen maar één woord: liefde. Liefde die je uitdraagt en schenkt, liefde die je ontvangt. Als je daar een evenwicht in hebt, als je juk daarmee beladen is en je liefde schenkt evenveel als je liefde ontvangt, is het juk in evenwicht en wie ooit een juk gedragen heeft, weet dat het dan licht dragen is.

Is dat makkelijk: elke dag liefde te schenken, is het makkelijk echt open te staan voor de liefde die mensen je geven? Nee. Nee, omdat onze eigen beslommeringen het geven en ontvangen waarop de mensen gemeenschap is aangewezen in de weg staan. Nee, omdat we vaak nog te veel op ons zelf gericht zijn in van op samen. Nee, omdat we nog te vaak zoals

het in de overweging van vorige week werd verwoord met hup en dan de naam .. verzuimen om anderen aan te moedigen, te prijzen om wat ze doen.

Een seizoen sluiten we weer af. Ieder heeft daarin de last gedragen die hij of zij te dragen had. Als Jongerenkerkgemeenschap hebben we weer een seizoen lang geprobeerd er te zijn voor elkaar, binnen en buiten onze Jongerenkerk. Soms zal het gelukt zijn dat waar te maken, soms was het juk wellicht niet in balans en was eigen belang, eigengereidheid, onze eigen persoon te zwaar aangezet en was het juk uit balans.

Mag de periode van even afschakelen, even rustig aandoen, even niet jagen en jachten ons de tijd en ruimte geven om ons eigen juk eens te overdenken en wellicht te overdenken hoe wij het juk van anderen hebben beladen door ons doen en laten. Mogelijk dat we dan in dat nieuwe seizoen elkaars juk kunnen verlichten en ons daarbij gedragen weten door een God van liefde die al 50 jaar lang pijler is, fundament onder de Jongerenkerk.

Dank voor ieders inzet in het afgelopen seizoen en daar waar wij samen eendrachtig zoals die afgelopen 49 jaar trachten onze schouders onder de Jongerenkerk te zetten, daar waar wij evenwichtig en liefdevol met elkaar omgaan, zal voor ieder de last licht en het juk te dragen zijn ook in het 50ste seizoen.